

lub siedzibę należącego do niej zakładu w pobliżu siedziby przedsiębiorstwa upadłego lub miejsca, gdzie znajduje się przeważająca część jego majątku, oraz w miarę możliwości prowadzić działalność w ramach tej samej branży lub być tego samego rodzaju co przedsiębiorstwo, w stosunku do którego jest prowadzone postępowanie upadłościowe.

§ 3. Warunki, o których mowa w § 2, mogą być ustalane na podstawie informacji uzyskanych od właściwego organu.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

211

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 listopada 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wprowadzania dopłat do cen biletów wstępu do obiektów zabytkowych i muzeów oraz usług hotelarskich i turystycznych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 26 kwietnia 1979 r. o terenowych funduszach odnowy zabytków (Dz. U. Nr 8, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1979 r. w sprawie zasad wprowadzania dopłat do cen biletów wstępu do obiektów zabytkowych i muzeów oraz usług hotelarskich i turystycznych (Dz. U. Nr 14, poz. 94) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dopłata do cen biletów wstępu do obiektów zabytkowych lub muzeów może być ustalona w wysokości nie przekraczającej 50% ceny biletu.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

212

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 listopada 1986 r.

w sprawie kuratorów sądowych.

Na podstawie art. 131 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Kuratorzy sądowi — zawodowi i społeczni pełnią funkcje związane ze szczególną odpowiedzialnością za ochronę porządku i bezpieczeństwa publicznego w celu wychowania i resocjalizacji podopiecznych, wykonując w sądach powszechnych czynności o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym i profilaktycznym oraz inne czynności określone w rozporządzeniu, a także w przepisach odrębnych.

§ 2. 1. Kuratorzy sądowi, spełniający swe czynności w wydziałach karnych sądów rejonowych i w wydziałach penitencjarnych, są kuratorami dla dorosłych.

2. Kuratorzy sądowi, spełniający swe czynności w wydziałach rodzinnych i nieletnich, są kuratorami rodzinnymi.

§ 3. 1. Prezes sądu rejonowego zwołuje co najmniej raz w roku konferencję kuratorów sądowych w celu omówienia wniosków wpływających z wykonywanych przez nich zadań oraz spraw i potrzeb kuratorów.

2. Prezes sądu wojewódzkiego zwołuje co najmniej raz w roku konferencję kuratorów zawodowych w celu omówienia zadań wpływających z realizacji wychowawczo-resocjalizacyjnej i profilaktycznej funkcji sądów.

3. W konferencjach, o których mowa w ust. 1 i 2, uczestniczą również zaproszeni przez prezesa przedstawiciele zainteresowanych organów, instytucji i organizacji.

Rozdział 2

Kuratorzy zawodowi.

§ 4. Kuratorem zawodowym może być mianowany ten, kto:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta w pełni z praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) nie był skazany za przestępstwo,
- 3) nie został pozbawiony władzy rodzicielskiej,
- 4) daje rękojmię należytego wykonywania powierzonych mu obowiązków,
- 5) ukończył 24 lata,
- 6) ukończył wyższe studia pedagogiczne, psychologiczne lub socjologiczne, a w wyjątkowym wypadku — inne wyższe studia, albo ma wykształcenie średnie i wykonywał zawodowo lub społecznie obowiązki z zakresu profilaktyki, resocjalizacji lub wychowania,
- 7) odbył staż kuratorski,
- 8) złożył egzamin kuratorski.

§ 5. 1. Staż kuratorski trwa rok i ma na celu:

- 1) praktyczne zapoznanie stażysty ze strukturą i działalnością sądu,
- 2) teoretyczne i praktyczne zaznajomienie się stażysty z obowiązkami kuratora zawodowego pod kierunkiem kuratora wyznaczonego przez prezesa sądu,
- 3) sprawdzenie przydatności stażysty do wykonywania zawodu kuratora.

2. Okres teoretycznego i praktycznego zaznajamiania stażysty z obowiązkami kuratora zawodowego nie może być krótszy niż 9 miesięcy.

§ 6. 1. Stażystą może być osoba, która odpowiada wymaganiom określonym w § 4 pkt 1—6.

2. Stosunek pracy ze stażystą nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas określony. Umowa o pracę może ulec przedłużeniu na wniosek stażysty na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy, w razie gdy stażysta nie przystąpił do egzaminu lub nie zdał go w pierwszym terminie.

§ 7. W terminie do 2 miesięcy od zakończenia stażu stażysta składa egzamin kuratorski przed komisją egzaminacyjną powoływaną przez prezesa sądu wojewódzkiego. W razie niedostatecznego wyniku egzaminu, stażysta może przystąpić do ponownego jego składania, nie później jednak niż w ciągu 6 miesięcy od dnia egzaminu poprzedniego.

§ 8. 1. Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest prezes sądu wojewódzkiego lub wyznaczony przez niego wiceprezes, z 2 sędziów,

przedstawiciela kuratorium oświaty i wychowania oraz 2 kuratorów zawodowych; jednym z tych kuratorów powinien być kurator wojewódzki.

2. Uchwały komisji podejmowane są większością głosów; w razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego.

§ 9. 1. Egzamin kuratorski odbywa się w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej.

2. O składzie komisji egzaminacyjnej oraz terminie i miejscu egzaminu przewodniczący komisji zawiadamia członków komisji oraz stażystów podlegających egzaminowi co najmniej na 2 tygodnie wcześniej.

§ 10. Egzamin kuratorski jest pisemny i ustny. Egzamin pisemny odbywa się w obecności i pod nadzorem co najmniej jednego członka komisji egzaminacyjnej, a ustny — przed komisją egzaminacyjną.

§ 11. 1. Egzamin pisemny polega na opracowaniu wywiadu lub innego pisma, którego sporządzenie należy do zadań kuratora.

2. Komisja egzaminacyjna ocenia wyniki egzaminu pisemnego i na tej podstawie podejmuje uchwałę o dopuszczeniu lub niedopuszczeniu stażysty do egzaminu ustnego.

3. Egzamin ustny obejmuje sprawdzenie znajomości organizacji wymiaru sprawiedliwości, przepisów prawnych dotyczących działalności kuratorów sądowych oraz innych dziedzin wiedzy potrzebnych do wykonywania funkcji kuratora, a w szczególności z dziedziny pedagogiki resocjalizacyjnej i psychologii.

§ 12. 1. Oceny wyniku egzaminu określa się stopniami: „bardzo dobry”, „dobry”, „dostateczny”, „niedostateczny”.

2. Z przebiegu i wyników egzaminu sporządza się protokół, który podpisują wszyscy członkowie komisji egzaminacyjnej.

§ 13. 1. Przed przystąpieniem do pełnienia swoich obowiązków kurator zawodowy składa przed prezesem sądu wojewódzkiego przyrzeczenie następującej treści: „Przyrzekam uroczyście powierzone mi obowiązki kuratora wykonywać sumiennie i rzetelnie, w postępowaniu kierować się zasadami godności, uczciwości i sprawiedliwości społecznej, mając zawsze na względzie dobro Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a także dobro osób oddanych mojej pieczy oraz przestrzegać tajemnicy państwowej i służbowej, a także zachować w tajemnicy wszystkie okoliczności, o których powziąłem wiadomość w związku ze sprawowaniem powierzonej mi funkcji”.

2. Z odebrania przyrzeczenia sporządza się protokół, który podpisują prezes sądu wojewódzkiego i składający przyrzeczenie.

§ 14. 1. Kuratorów zawodowych mianuje, zawieszając w czynnościach i zwalnia prezes sądu wojewódzkiego po zasięgnięciu opinii kuratora wojewódzkiego.

2. Kuratorzy zawodowi podlegają prezesowi tego sądu, w którym są zatrudnieni.

§ 15. Ustala się następujące stanowiska kuratorów zawodowych:

- 1) kurator,
- 2) starszy kurator,
- 3) kurator specjalista.

§ 16. 1. Prezes sądu wojewódzkiego może mianować kuratora na stanowisko starszego kuratora nie wcześniej niż po 3 latach nienagannej pracy, po zasięgnięciu opinii prezesa właściwego sądu rejonowego lub przewodniczącego wydziału penitencjarnego oraz kuratora wojewódzkiego.

2. W tym samym trybie prezes sądu wojewódzkiego może mianować starszego kuratora na stanowisko kuratora specjalisty, nie wcześniej jednak niż po dalszych 5 latach nienagannej pracy, jeżeli starszy kurator posiada ukończone studia wyższe i wyróżnia się szczególnymi osiągnięciami w wykonywaniu nałożonych na niego obowiązków.

§ 17. Prezes sądu przyznaje kuratorom zawodowym wynagrodzenie i nagrody po zasięgnięciu opinii przewodniczącego właściwego wydziału tego sądu i kuratora wojewódzkiego.

§ 18. 1. Spośród kuratorów specjalistów, a w wyjątkowych wypadkach spośród starszych kuratorów — wyróżniających się zdolnościami organizacyjnymi — prezes sądu wojewódzkiego powołuje kuratora wojewódzkiego dla dorosłych i kuratora wojewódzkiego rodzinnego.

2. W sądach, w których nie zostały utworzone wydziały lub referaty wizytacyjne, prezes sądu wojewódzkiego powołuje jednego kuratora wojewódzkiego wykonującego funkcję kuratora wojewódzkiego dla dorosłych i rodzinnego.

§ 19. 1. Do obowiązków kuratora wojewódzkiego należy w szczególności:

- 1) koordynowanie działalności kuratorów zawodowych w okręgu sądu wojewódzkiego,
- 2) kontrola czynności kuratorów sądowych w postępowaniu sądowym oraz przeprowadzanie lustracji,
- 3) organizowanie szkolenia kuratorów sądowych,
- 4) kontrola współdziałania kuratorów zawodowych z kuratorami społecznymi,
- 5) współudział w załatwianiu skarg na czynności kuratorów sądowych,
- 6) udzielanie pomocy kuratorom w doskonaleniu metod ich pracy przy wykorzystaniu najnowszych osiągnięć z zakresu profilaktyki, wychowania i resocjalizacji,
- 7) współdziałanie z instytucjami i organizacjami społecznymi stopnia wojewódzkiego zajmującymi się profilaktyką, wychowaniem i resocjalizacją,
- 8) udział w planowaniu środków przeznaczonych na ryczałty kuratorskie i kontroli ich wydatkowania.

2. Do obowiązków kuratora wojewódzkiego należy ponadto wykonywanie innych czynności zleconych przez prezesa sądu wojewódzkiego.

§ 20. Do obowiązków kuratora wojewódzkiego dla dorosłych, poza czynnościami, o których mowa w § 19, należy:

- 1) kontrola prawidłowości wykonywania kary ograniczenia wolności,
- 2) uczestnictwo w pracach wojewódzkiego zespołu do spraw pomocy postpenitencjarnej.

§ 21. Do obowiązków kuratora wojewódzkiego rodzinnego, poza czynnościami, o których mowa w § 19, należy:

- 1) współudział w tworzeniu i rozwoju kuratorskich ośrodków pracy z młodzieżą,
- 2) przeprowadzanie lustracji kuratorskich ośrodków pracy z młodzieżą,
- 3) współudział w sporządzaniu preliminarzy budżetowych kuratorskich ośrodków pracy z młodzieżą,
- 4) uczestnictwo w pracach wojewódzkiego zespołu do spraw pomocy dla nieletnich.

§ 22. Do obowiązków kuratora zawodowego dla dorosłych i kuratora zawodowego rodzinnego należy wykonywanie czynności określonych w przepisach odrębnych, a w szczególności:

- 1) organizowanie i kontrolowanie pracy kuratorów społecznych, a także sprawujących dozory lub nadzory instytucji, organizacji społecznych oraz osób wyznaczonych do sprawowania dozorów i nadzorów,
- 2) współuczestniczenie w organizowaniu szkoleń kuratorów społecznych oraz innych osób sprawujących dozory lub nadzory,
- 3) analizowanie sprawozdań składanych przez kuratorów społecznych i inne osoby wyznaczone do sprawowania dozorów i nadzorów oraz kontrola terminowości ich składania,
- 4) udzielanie pomocy kuratorom społecznym i innym osobom uprawnionym do sprawowania dozorów i nadzorów co do metod i form oddziaływania wychowawczego,
- 5) przedstawianie wniosków co do wysokości ryczałtów należnych kuratorom społecznym,
- 6) sprawowanie co najmniej 5 dozorów lub nadzorów, zwłaszcza w sprawach trudnych albo w wypadkach wymagających bezzwłocznego podjęcia czynności,
- 7) współdziałanie ze szkołami, organizacjami i instytucjami zajmującymi się wychowaniem, leczeniem, terapią, sprawującymi opiekę oraz udzielającymi pomocy podopiecznym,
- 8) współpraca ze służbą penitencjarną zakładów karnych oraz z pracownikami pedagogicznymi zakładów poprawczych i placówek opiekuńczo-wychowawczych,
- 9) przeprowadzanie na zlecenie sądu wywiadów środowiskowych,
- 10) informowanie prezesa sądu o sposobie wykonywania przez kuratora społecznego powierzonych mu obowiązków,

- 11) sygnalizowanie o przyczynach przewlekłości postępowania wykonawczego lub o innych uchybieniach w działalności pozasądowych organów wykonawczych,
- 12) stałe podnoszenie swoich kwalifikacji zawodowych.

§ 23. Do obowiązków kuratora zawodowego dla dorosłych, poza obowiązkami, o których mowa w § 22, należy:

- 1) podejmowanie czynności zmierzających do należytego wykonywania dozorów, nadzorów i kar ograniczenia wolności,
- 2) współpraca z zakładami pracy, w których wykonywana jest nieodpłatnie dozorowana praca w ramach kary ograniczenia wolności,
- 3) kontrola wykonywania innych obowiązków nałożonych na skazanego przez sąd,
- 4) współdziałanie w organizowaniu i świadczeniu pomocy postpenitencjarnej.

§ 24. Do obowiązków kuratora zawodowego rodzinnego, poza obowiązkami, o których mowa w § 22, należy:

- 1) udzielanie podopiecznym pomocy w organizowaniu nauki, pracy i czasu wolnego w środowisku rodzinnym,
- 2) sprawowanie kontroli nad wykonywaniem obowiązków przez rodziców, których władza rodzicielska została ograniczona w inny sposób niż przez ustanowienie nadzoru kuratora,
- 3) ocenianie sytuacji środowiskowej małoletnich i nieletnich, nad którymi ustanowiono nadzór, oraz udzielanie pomocy osobom bądź instytucjom, które wykonują ten środek wychowawczy,
- 4) udzielanie pomocy nieletnim zwalnianym z wszelkiego rodzaju zakładów o charakterze wychowawczym i poprawczym oraz opuszczającym rodziny zastępcze,
- 5) bezpośrednie kierowanie lub nadzorowanie pracy kuratorskich ośrodków pracy z młodzieżą,
- 6) dokonywanie systematycznego przeglądu spraw znajdujących się w postępowaniu wykonawczym.

§ 25. Jeżeli nadzór kuratora zawodowego wykonywany jest równocześnie z nadzorem sprawowanym przez zakład pracy, organizację społeczną lub instytucję, kurator obowiązany jest nawiązać ścisły kontakt z kierownikiem takiej jednostki organizacyjnej lub jej przedstawicielem w celu wspólnego ustalenia sposobu resocjalizacji podopiecznego.

§ 26. W celu realizacji swych obowiązków kurator zawodowy jest uprawniony do:

- 1) odwiedzania osób, których dotyczy postępowanie, w miejscu ich zamieszkania lub pobytu, w tym również w zakładach karnych i zakładach poprawczych,
- 2) żądania niezbędnych wyjaśnień i informacji od osób objętych dozorem lub nadzorem,

- 3) przeglądania akt sądowych i sporządzania z nich odpisów w związku z wykonywaniem czynności zleconych przez sąd,

- 4) zasięgania koniecznych informacji z zakładów pracy, szkół, organów administracji państwowej i organizacji społecznych.

§ 27. 1. Kuratorowi zawodowemu przysługuje ryczałt za sprawowanie dozoru i nadzoru, według zasad określonych w § 43 ust. 1 i 2.

2. Kurator zawodowy sprawuje dozory lub nadzory tylko w ramach jednego wydziału. W wyjątkowych wypadkach prezes sądu wojewódzkiego może zezwolić kuratorowi zawodowemu na sprawowanie dozorów lub nadzorów w innym sądzie, a prezes sądu rejonowego — w innym wydziale, jeżeli pełnione przez kuratora dozory lub nadzory dotyczą tej samej rodziny.

§ 28. 1. Rozkład czasu pracy kuratorów zawodowych określa prezes sądu w porozumieniu z kuratorem wojewódzkim.

2. Prezes sądu na wniosek kuratora zawodowego uzasadniony rodzajem czynności może ustalić indywidualny rozkład czasu pracy na okres wykonywania tych czynności.

§ 29. W ramach ustawowego wymiaru czasu pracy kurator zawodowy jest obowiązany do pełnienia co najmniej dwa razy w tygodniu dyżuru na terenie sądu w godzinach ustalonych przez prezesa sądu.

§ 30. Kurator zawodowy jest obowiązany prowadzić ewidencję przepracowanych godzin pracy w sądzie i w terenie. Dane te przedstawia prezesowi sądu na jego żądanie.

§ 31. Czynności biurowe związane z pracą kuratorów zawodowych, w tym prowadzenie akt i kartotek, wykonuje sekretariat sądu.

Rozdział 3

Kuratorzy społeczni.

§ 32. 1. Do pełnienia obowiązków kuratora społecznego może być powołana — na jej wniosek lub za jej zgodą — osoba, która odpowiada warunkom określonym w § 4 pkt 1—5.

2. W wyjątkowych wypadkach może być powołana do pełnienia obowiązków kuratora społecznego osoba, która ukończyła 20 lat, jeżeli jej kwalifikacje i doświadczenie życiowe wskazują na przydatność w prowadzeniu działalności wychowawczej i resocjalizacyjnej.

§ 33. 1. Kuratorów społecznych powołuje się przy sądzie wojewódzkim i sądzie rejonowym.

2. Kuratorów społecznych przy sądzie wojewódzkim powołuje i odwołuje prezes sądu wojewódzkiego, a kuratorów społecznych przy sądzie rejonowym — prezes sądu rejonowego. Kuratorzy społeczni pełnią powierzone im czynności w ramach funkcji społecznej.

3. Kurator społeczny może być powołany tylko przy jednym sądzie i pełnić funkcję tylko w jednym wydziale.

4. W wyjątkowych wypadkach prezes sądu wojewódzkiego może zezwolić kuratorowi społecznemu na pełnienie funkcji w innym sądzie, a prezes sądu rejonowego — w innym wydziale, jeżeli pełnione przez kuratora społecznego dozory i nadzory dotyczą tej samej rodziny.

§ 34. Kuratorów społecznych wpisuje się na listę kuratorów powołanych przy danym sądzie.

§ 35. 1. Przed przystąpieniem do pełnienia swoich obowiązków kurator społeczny składa przed prezesem właściwego sądu przyrzeczenie określone w § 13 ust. 1, przepis § 13 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Po odebraniu przyrzeczenia prezes sądu wydaje kuratorowi społecznemu legitymację zawierającą m.in. wezwanie instytucji państwowych i organizacji społecznych do udzielania kuratorowi pomocy w pełnieniu wykonywanych przez niego czynności.

§ 36. 1. Prezes właściwego sądu przydziela kuratora społecznego do wydziału i wyznacza kuratora zawodowego, pod którego kierunkiem kurator społeczny ma pracować.

2. Kurator zawodowy zapoznaje kuratora społecznego z jego obowiązkami i prawami.

§ 37. 1. Prezes sądu odwołuje kuratora społecznego, jeżeli:

- 1) kurator:
 - a) przestał odpowiadać warunkom określonym w § 4 pkt 1—4,
 - b) nienależycie wykonuje powierzone mu obowiązki,
 - c) ukończył 75 lat,
 - d) złożył prośbę o zwolnienie z powierzonej mu funkcji,
- 2) wymagają tego względy organizacyjne.

2. Jeżeli kurator społeczny sprawuje dozór lub nadzór, odwołanie go na własną prośbę może nastąpić dopiero po złożeniu wymaganych sprawozdań.

3. Odwołanego kuratora społecznego skreśla się z listy kuratorów sądowych.

§ 38. Nie powierza się kuratorowi społecznemu dozorów lub nadzorów w razie ujawnienia okoliczności, które nie pozwalałyby na jego powołanie, oraz w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego, do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy.

§ 39. 1. Kurator społeczny powinien sprawować dozór lub nadzór najwyżej nad 5 podopiecznymi.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, gdy na podstawie oceny dotychczasowej pracy kurator społeczny daje rękojmię, że dodatkowe obciążenie nie wpłynie ujemnie na jakość jego pracy, dopuszczalne jest powierzenie jego dozorowi lub nadzorowi większej liczby podopiecznych.

§ 40. 1. Do obowiązków kuratora społecznego należy w szczególności:

- 1) sprawowanie dozoru lub nadzoru nad podopiecznym oraz wykonywanie innych czynności o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym zleconych przez sąd,
- 2) przeprowadzanie wywiadów środowiskowych na zlecenie sądu,
- 3) stawianie się na każde wezwanie sądu oraz składanie pisemnych sprawozdań ze sprawowanych dozorów lub nadzorów,
- 4) stałe podnoszenie swoich kwalifikacji oraz udział w organizowanych przez sąd szkoleniach i naradach,
- 5) współdziałanie ze szkołami, organizacjami i instytucjami zajmującymi się wychowaniem, leczeniem, terapią, sprawującymi opiekę oraz udzielającymi pomocy podopiecznym.

2. Przepis § 25 stosuje się odpowiednio.

§ 41. 1. Powierając sprawowanie dozoru lub nadzoru sąd udziela kuratorowi społecznemu informacji i wskazówek niezbędnych do prawidłowego wywiązywania się z wynikających z tego obowiązków.

2. Kuratora społecznego należy niezwłocznie zawiadomić o każdej zmianie orzeczenia w sprawie dozoru lub nadzoru oraz wydanych zarządzeniach, jeżeli nie brał on udziału w posiedzeniach, na których je wydano.

§ 42. W celu realizacji swych obowiązków kurator społeczny jest uprawniony do:

- 1) odwiedzania osób, których dotyczy postępowanie, w miejscu ich zamieszkania lub pobytu,
- 2) żądania niezbędnych wyjaśnień i informacji od osób objętych dozorem lub nadzorem,
- 3) przeglądania — za zgodą prezesa właściwego sądu — akt sądowych i sporządzania z nich odpisów,
- 4) zasięgania koniecznych informacji z zakładów pracy, szkół, organów administracji państwowej i organizacji społecznych.

§ 43. 1. Prezes sądu ustala i przyznaje kuratorowi społecznemu ryczałt z tytułu zwrotu kosztów ponoszonych w związku ze sprawowanym przez niego dozorem lub nadzorem. Wysokość tego ryczałtu ustala się w zależności od ilości i rodzaju czynności na wniosek kuratora zawodowego, pod którego kierunkiem kurator społeczny pracuje.

2. Ryczałt za sprawowanie jednego dozoru lub nadzoru wynosi do 1/10 najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy. Suma ryczałtów w miesiącu nie może przekraczać wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy.

3. Kuratorowi społecznemu nadzorującemu skazanego na karę ograniczenia wolności prezes sądu przyznaje ryczałt, o którym mowa w ust. 1 i 2.

4. Za przeprowadzenie wywiadu w sprawie nie objętej nadzorem lub dozorem sąd przyznaje kuratorowi społecznemu zryczałtowaną równowartość poniesionych kosztów w wysokości do 1/10 najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy.

§ 44. 1. Kuratorowi społecznemu, który za czas nieobecności w pracy, spowodowanej wykonywaniem obowiązków kuratora, nie zachowuje prawa do wynagrodzenia z zakładu pracy, prezes sądu przyznaje ponadto zwrot utraconego za ten czas zarobku, jeżeli wykonywanie obowiązków kuratora w godzinach pracy zawodowej było konieczne.

2. Zwolnienie kuratora społecznego od pracy do wykonywania czynności kuratora, których nie może on wykonać poza godzinami swojej pracy zawodowej, odbywa się w trybie przepisów o zwolnieniach od pracy pracowników uspołecznionych zakładów pracy do pracy społecznej.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 45. 1. Kuratorzy zawodowi, którzy mianowani zostali na stanowiska kuratorów przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, są kuratorami w rozumieniu § 15 pkt 1. Inne osoby, które przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zajmowały stanowisko kuratora, prezes sądu wojewódzkiego może mianować na stanowisko kuratora, jeżeli odpowiadają wymaganiom określonym w § 4; do okresu stażu kuratorskiego zalicza się tym osobom okres ich pracy na stanowisku kuratora.

2. Prezes sądu wojewódzkiego może mianować na wyższe stanowisko kuratora zawodowego, który przed dniem wejścia w życie rozporządzenia przepracował okresy, o których mowa w § 16, oraz spełnia wymagania co do wykształcenia i wyników pracy, określone w tym paragrafie.

§ 46. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 maja 1973 r. w sprawie kuratorów nieletnich (Dz. U. Nr 18, poz. 107 i z 1981 r. Nr 28, poz. 150),
- 2) rozdział 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 kwietnia 1971 r. w sprawie dozoru i nadzoru ochronnego (Dz. U. Nr 9, poz. 95 i z 1981 r. Nr 28, poz. 151),
- 3) zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 października 1972 r. dotyczące instrukcji w sprawie zakresu, organizacji i metod pracy kuratorów zawodowych (Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości Nr 5, poz. 37),
- 4) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 1984 r. w sprawie należności przysługujących społecznym kuratorom rodzinnym i społecznym kuratorom dla osób dorosłych (Dz. U. Nr 54, poz. 277).

§ 47. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.

Minister Sprawiedliwości: *L. Domeracki*

213

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 23 października 1986 r.

w sprawie korzystania ze świadczeń leczniczych zakładów społecznych służby zdrowia przez funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej oraz członków ich rodzin.

Na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1985 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 38, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osobami uprawnionymi do korzystania ze świadczeń leczniczych zakładów społecznych służby zdrowia na zasadach i warunkach określonych w rozporządzeniu są funkcjonariusze Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej oraz członkowie ich rodzin uprawnieni do korzystania ze świadczeń zakładów służby zdrowia resortu spraw wewnętrznych, zwanych dalej „zakładami resortowymi”.

§ 2. Osoby uprawnione mogą korzystać ze świadczeń leczniczych zakładów społecznych służby zdrowia, jeżeli:

- 1) w miejscowości, w której przebywają, nie ma zakładu resortowego lub istniejący zakład nie udziela świadczeń leczniczych w danym zakresie, albo korzystanie z tej pomocy jest utrudnione lub niemożliwe,
- 2) konieczne jest udzielenie natychmiastowej pomocy,
- 3) przewóz chorego do zakładu resortowego zagrażałby jego życiu lub zdrowiu,